

прийняття владних рішень, оскільки більшість з цих рішень безпосередньо пов'язані з наданням територіальній громаді владних послуг.

Література

1. Шаров Юрій. Інноваційні інструменти публічного адміністрування: європейський контекст / Ю.Шаров // Публічне управління: теорія та практика: збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. [Електронний ресурс] – Х.: Вид-во «ДокНаукаДержУпр», 2010. - № 1. – С.6.
2. Черненко Т.В. Роль місцевого самоврядування в нейтралізації внутрішньополітичних загроз в Україні // Стратегічні пріоритети. – 2012. - № 3 (24). – С.81.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УМОВАХ СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Никоненко Людмила володимирівна

Інститут соціальної та політичної психології НАПН України
Відділ психології політико-правових відносин
04070, Київ, вул. Андріївська 15. e-mail: lunik7777@ukr.net

Розглянуто специфіку впровадження реорганізації закладу освіти в умовах суспільних трансформацій. Реорганізація закладу освіти визначена як частковий випадок організаційного розвитку, який спрямований на адаптацію освітньої організації до сучасних реалій.

Трансформаційні процеси в українському суспільстві охоплюють всі сфери життєдіяльності. Потреба в інституалізації цих змін відображена в «Програмі діяльності Кабінету Міністрів України Київ – 2014» (від 11 грудня 2014 року № 26-VIII), де реформування дошкільної, середньої, професійно-технічної, позашкільної освіти згідно з європейськими стандартами визначається як пріоритетний напрям розвитку.

Додатковими факторами, що зумовлюють актуальність дослідження є: потреба в гуманізації стосунків суб'єктів освітнього процесу; широке впровадження науково-технічних засобів в навчальний процес, що породжує появу навчальних закладів нового типу; соціально-психологічні наслідки військових дій на Сході України та в Криму; погіршення економічного стану значної частини населення України; збільшення кількості безробітних; поява багаточисельної групи внутрішніх переселенців. Система освіти, як частина соціуму, зазнає впливу цих факторів, які вносять додаткові ускладнення в процес впровадження реорганізації. Тому соціально-психологічні процеси в організаціях можуть набувати особливого драматизму та складно координованості.

Впровадження реформи системи освіти відбувається завдяки застосуванню організаційних змін різних типів, які дозволяють адаптувати заклади освіти в нових соціально-політичних, економічних реаліях. Хоча терміни «реформа», «організаційні зміни», «організаційний розвиток», «інновація», «реорганізація» мають спільні смислові конотації, вони позначають процеси, які різняться за масштабом, перебігом втілення, та цілями застосування. Ми погоджуємося з визначенням реорганізації, як часткового випадку організаційних змін, які передбачають зміну структури, функцій, цілей, культури організації шляхом злиття, виокремлення, поглинання, перетворення ланок організації [1]. Організаційні метаморфози впливають на соціально-психологічний клімат в педагогічному колективі, активізують приховані протиріччя та конфлікти.

Дослідженню соціально-психологічних аспектів впровадження організаційних змін різних типів (реформи, реорганізації, інновації) було приділено достатньо уваги (Т.Є Андрєєва, В.Й. Бочелюк, Л.В. Вознюк, Л.М. Карамушка, С.М. Николаєнко, В. Мислицький, Е.Я. Эльяфі, Д. Стюарт та інші). Напрацювання цих авторів розширили розуміння соціально-психологічних умов діяльності працівників в період організаційних змін, однак специфіка впровадження реорганізації закладу освіти висвітлена недостатньо.

Окрім того, науковцями не досліджено вплив макро- та мікросередовищних стрес-факторів, які проявляються в умовах нестабільності, військових дій через брак часу для наукового ретроспективного аналізу.

Стратегії психологічного супроводу реорганізацій закладів освіти в період сталого розвитку суттєво відрізнятимуться від ситуації реорганізації в період війни, загострення соціально-політичної, економічної кризи. Тому дослідження соціально-психологічних умов діяльності працівників в період реорганізації закладу освіти, що відбувається на фоні глибоких суспільних трансформацій набуває особливої значущості та дозволить в подальшому розробити дієві стратегії соціально-психологічного супроводу діяльності працівників закладів освіти.

Література

1. Бондаренко І. Реорганизация фирмы: улучшаем, обновляем, оптимизируем. Журнал «Московский бухгалтер», Издательство «Бератор-Пресс». Режим доступа: <http://mosbuh.berator.ru/article/2808?print=1>.
2. Никоненко Л.В. Методологічні підходи до побудови стратегій зміни поведінки суб'єктів реорганізації в закладах освіти // Наукові студії із соціальної та політичної психології: збірка статей/АПН України, Ін-т соціальної та політичної психології; Редкол: С.Д.Максименко, М.М. Слюсаревський та ін. – К.: Міленіум, 2008. – Вип. 21, С.35-46.
3. Стюарт Дж. Тренинг организационных изменений. / СПб.: Питер, 2001. – 256 с.: ил. – (Серия «Эффективный тренинг»).

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ШКОЛЯРА - ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Оранюк Божена Юріївна

Полтавський Національний педагогічний університет ім. В.Г.Короленка

79013, вул. М.Остроградського, 2 м. Полтава, Україна, bogena@ukr.net

Показано, що розвиток мережевого спілкування створює ряд проблем для школяра. Встановлені компоненти, які характеризують захисну функцію інформаційної культури. Доведено, що формування інформаційної культури школяра є педагогічною проблемою.

Аналіз сучасної освітньої системи показує, що наше суспільство, характеризується суттєвим зростанням інформації в порівнянні з появою нових знань.

Тому ми підтримуємо визначення інформації, як «...операцію транслявання символів що спричиняє діяльність» тобто комунікацію.

Аналіз праць з проблем проходження інформаційних процесів в соціумі (А.А. Василенко, А. І. Ракітова, К. К. Коліна, І.В. Соколові, А. Д. Урсула, та ін..) показав, що процес інформатизації включає в себе три взаємопов'язані процеси: медіатизацію,